IJCRT.ORG ISSN : 2320-2882

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

உ.வே.சாமிநாதையரின் சீவக சிந்தாமணிப் பதிப்புகள்

ಟ.ಣಜಠಿಝ>

ಥಿರಿಣಠಿರ;ಓರಣ್ಮಡಿಠಿಣಠಿಚಿಣ;> ರಿಞಠಿಠ;ರಿ;ಮತಿ>

ತರಿ;ರಿಠಿಣ್ಮ[; ಞಢಠಿಣ; ಜಥಿ;ಜ}ಣಠಿ> ಟಡಿಜ;ುಜ – 8

சிந்தாமணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்
கந்தா மணிமேகலை புனைந்தான் - நந்தா
வளையா பதிதருவான் வாசவனுக் கீந்தான்
திளையாத குண்டலகே சிக்கும்[1]

என வரும் திருத்தணிகையுலாப் பகுதி ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் சீவக சிந்தாமணியை முதலில் வைத்துப் போற்றுகிறது. இக்காப்பியம் தோன்றிய பின்னர், சில நூற்றாண்டுகள் கடந்து முதல் முதலில் இந்நூலை உ.வே.சாமிநாதையர் முழுமையாகப் பதிப்பித்தார். அதன் பிறகு இன்றுவரை பல பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. சீவக சிந்தாமணிக்கு ரெவரெண்ட் எச்.பவர், க. சுப்புராய செட்டியார், அரங்கசாமிப்பிள்ளை பதிப்பு, உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு,எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை பதிப்பு, தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகப் பதிப்பு, கழகப் பதிப்பு, ஞா. மாணிக்கவாசகம் உரைப்பதிப்பு, ஜெ. ஸ்ரீசந்திரன் உரைப்பதிப்பு, துரை இராசாராம் உரைப்பதிப்பு, சீவக சிந்தாமணி - சுருக்கப் பதிப்பு, சீவக சிந்தாமணி வசனப் பதிப்பு எனப் பல பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்களின் பதிப்புகள் மற்றும் பதிப்பு முறைகள் ஆகியவற்றை ஆராய்கின்ற வகையில் இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்புகள்

தமிழ்மொழியில் உள்ள மிகப் பழமையான இலக்கியங்களையோ இலக்கணங்களையோ அச்சிட்டுப் பதிப்பிப்பதற்கு முதன் முதலில் பயன்பட்டவை ஏட்டுச்சுவடிகள் ஆகும். என் சரித்திரம் என்னும் நூலில் உ.வே. சாமிநாதையர் சீவக சிந்தாமணியைப் பதிப்பிக்க ஏட்டுச்சுவடிகளை நாடிப் பல இடங்களுக்கு அலைந்தேன் என்று குறிப்பிடுவதை இங்குச் சுட்டிக்காட்டலாம். ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பார்வையிடுவதின் மூலம் ஒரு நூல் முதல் முதலாக எவ்வாறு பதிப்பிக்கப்பட்டது என்பதையும் அதில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளையும் மூல ஆசிரியனையும் தெள்ளத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஏட்டுச்சுவடிகளைக் கொண்டு பதிப்பிக்கும் பணி மிகவும் கடினமானதாகும்.

ஏடுதேடும் பணியும் அதைப் படித்துப் பிரதி செய்யும் பணியும் மிக எளிய பணியன்று. ஏடுகள் படிப்பதிலும் பதிப்பிப்பதிலும் பட்டறிவுடைய சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் ஏட்டுச்சுவடிகள் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார். ஏடுதேடும்போது ஓரம் சொரிகிறது. கட்டு அவிழ்க்கும் போது இதழ்

முறிகிறது. ஒற்றை ஏட்டைப் புரட்டும் போது துண்டு துண்டாய்ப் பறக்கிறது. இனி எழுத்துக்களோவென்றால் வாலும் தலையுமின்றி நாலுபுறமும் பாணக்கலப்பை மறுத்து மறுத்து உழுது கிடக்கிறது. பழைய சுவடிகள் யாவும் கிலமாய் ஒன்றொன்றாய் அழிந்து போகிறது. புது ஏடுகள் சேர்த்து எழுதி வைப்பாரிலர்.[2]

என்பது அவர்தம் உரையாகும். உ.வே.சாமிநாதையார் மேற்கூறிய இடர்ப்பாடுகளை அடைந்தே சீவக சிந்தாமணியைப் பதிப்பித்தார். என் சரித்திரம் என்னும் நூலில் உ.வே.சாமிநாதையர் ஏட்டுச்சுவடியால் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளை

இது கொம்பு, இது சுழி என்று வேறு பிரித்து அறிய முடியாது மெய்யெழுத்துகளுக்குப் புள்ளியே யிராது. ரகரத்துக்கும் காலுக்கும் வேற்றுமை தெரியாது. சரபம் சாபமாகத் தோற்றும், சாபம் சரமாகத் தோற்றும். ஓரிடத்தில் சரடு என்று வந்திருந்த வார்த்தையை நான் சாடு என்றே பலகாலம் எண்ணியிருந்தேன், தரனென்பதைத் தானென்று நினைத்தேன். யானை நாகத்திற் றோற்றுதலின் என்று ஓரிடத்தில் இருந்தது. யோசித்து யோசித்துப் பார்த்தேன். யானைகளில் வனசரம், நதிசரம், கிரிசரம் என்று மூன்று வகையுண்டென்று கொள்ளலாமென்றும் தோற்றியது. ஒரு நண்பர், 'ஷைன சம்பிரதாயத்தில் நாகத்தின் வயிற்றில் யானை முதலில் பிறந்ததென்று இருக்கலாமோ' என்று ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பினார். அது நாகத்தில் பிறந்ததோ அல்லது நரகத்திற் பிறந்ததோ, ஒன்றும் விளங்க வில்லையே என்று சொல்லிச் சிரித்தேன்.......... இடையின ரகரத்துக்கும் வல்லின றகரத்துக்கும் பேதந்தெரியாமல் தடுக்கி நின்ற இடங்கள் பல. உரை இது, மூலம் இது, மேற்கோள் இது என்ற வேறுபாடு தெரியாமல் முட்டுப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் பல. நச்சினார்க்கினியருடைய அவ்வயத்திலே வரும் பாடற் பகுதிகளைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் மயங்கிய சமயங்கள் பல. ஓர் ஏட்டுக்கும் மற்றோர் ஏட்டுக்கும் இடையே உள்ள பாடபேதங்களால் அடைந்த கலக்கத்திலிருந்து மீள வழியின்றி மயங்கிய நிகழ்ச்சிகள் பல. உரைக்கு மூலமும் மூலத்துக்கு உரையும் கிடைக்காமல் பலமுறை இடர்ப்பட்டேன். மேற்கோள் எதற்காக உரையாசிரியர் காட்டுகிறாரென்பது விளங்காமல் பல தடவை தயங்கினேன். ஷைன விஜயங்களில் நுணுக்கமான சில செய்திகள் விளங்காமையால் மேலே வாசிக்க முடியாமல் பலகாலம் தடுமாறி நின்றேன். இலக்கணச் செய்திகளை அமைத்துக்கொள்ள வகை தெரியாமல் பலவாறு யோசித்து யோசித்துப் பல சமயங்களில் குழம்பினேன். இப்படிச் சிந்தாமணி யென்னும் காவியச்சோலையில் நான் சஞ்சாரம் செய்கையில் நேர்ந்த கலக்கங்களும் இடர்ப்பாடுகளும் தடைகளும் மயக்கங்களும் நாளடைவில் இறைவனருளால் சிறிது சிறிதாகத் தெளியலாயின. பதிப்பிக்கலாமென்ற எனது சங்கற்பம் நிறைவேறுமென்னும் நம்பிக்கை உறுதியாயிற்று.[3]

என்று பதிவு செய்துள்ளார். இவ்வாறு ஏட்டுத்தமிழோடு போராடிய உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பித்த பதிப்புகள் கீழ்வருமாறு வகைதொகை செய்யப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

- உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்புகள்
- உ.வே.சாமிநாதையர் குடும்பத்தார் பதிப்புகள்
- உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்புச் சிறப்புகள்
- நச்சினார்க்கினியர் உரை

2.6.4.1 உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்புகள்

உ.வே.சாமிநாதையர் சீவக சிந்தாமணியை மூன்று முறை பதிப்பித்துள்ளார். முதல் பதிப்பு 1887 ஆம் ஆண்டும் இரண்டாம் பதிப்பு 1907 ஆம் ஆண்டும் மூன்றாம் பதிப்பு 1922 ஆம் ஆண்டும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

• முதல் பதிப்பு

முதல் பதிப்பு சேலம் இராமசுவாமி முதலியார் அவர்கள் விருப்பத்தின்படி, சென்னையில் உள்ள த. கோவிந்த ஆசாரியாரது திராவிட ரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்பதிப்பில் முதலில் முகவுரை இடம்பெற்றுள்ளது. அதன்பின் இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை என்று குறிப்பிட்டு அதன்கீழ் திருத்தக்கதேவர் சரித்திரச் சுருக்கம், நச்சினார்க்கினியர் வரலாறு, சீவகன் சரித்திரச் சுருக்கம், அபிதாந விளக்கம், சீவக சிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை, உரைச்சிறப்புப் பாயிரம், மேற்கோள் விளக்கம், விளங்காமேற்கோள், செய்யுளகராதி, பிழைதிருத்தம் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன.

முகவுரையை உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியுள்ளார். இதில் இந்நூல் பற்றிய குறிப்பு, கதைப்பகுதி ஆகியவை சுருக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் உணர்த்தும் முக்கிய கருத்துகள் எவை எவை என்பதைக் கூறியிருக்கிறார். அவை :

அரசன் அமைச்சரைப் பலமுறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டு மென்பதும், பெண்வழிச்சேறல் பெருந்துயர் விளைக்குமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினோன் உரிய காலமும் இடமும் வாய்க்குமளவுந் தன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்கு வருந்தும்படி நேரினுந் தனக்கு ஒருவாற்றானும் பகைவரல்லாதவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தனக்கு இன்பதுன்பங்கள் வந்தவிடத்து முறையே மகிழ்தலும் வருந்தலுமின்றி எல்லாம் ஊழ்வினைப் பயனென்றே எண்ணல் வேண்டுமென்பதும், சற்பாத்திரமறிந்து தானஞ்செய்தல் வேண்டுமென்பதும், தீவழிச் செல்வோரைக் காணின் இரங்கி உடனே அவரை நல்வழிப்படுத்த முயலல் வேண்டுமென்பதும், நன்றிமறவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், இவை போல்வன பிறவும் நன்கு விளங்குகின்றன.[4]

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும் அவர் இந்நூலின் மூலநூல் பற்றிய ஆராய்ச்சியையும் நூலின் அமைப்பு முறையையும் விளக்கியுள்ளார்; இந்நூலைப் பதிப்பிக்கத் தூண்டியவர்களையும் பதிப்பிக்கபட்ட முறைகளையும் சிக்கல்களையும் உதவி புரிந்தவர்களையும் கூறியுள்ளார்; அவர்களை நினைவுகூர்ந்து நன்றி கூறிய பகுதியும் இடம்பெற்றுள்ளது; சீவக சிந்தாமணியின் உரையுடன் கூடிய பிரதிகள் எவை எவை என்பதைச் சுட்டியுள்ளார். முகவுரைக்கு அடுத்து திருத்தக்கதேவர் சரித்திரம், நச்சினார்க்கினியர் வரலாறு, சீவகன் சரித்திரம் ஆகியவை சுருக்கமாக உள்ளன; அபிதாந விளக்கம் என்பதில் அரிய சொற்களுக்குப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அச்சொல் எந்தச் செய்யுளைச் சார்ந்தது என்ற குறிப்புகள் இல்லை; இதனை அடுத்து இலம்பக அகராதி அமைந்துள்ளது. இதில் அவையடக்கம் முதல் விமலையாரிலம்பகம் வரை உள்ளன. இதன் பின் மூவா முதலா என்னும் செய்யுளின் உரையில் அளவியற்சந்தம் முதலியவற்றின் இலக்கணங்களைத் தந்துள்ளார்; அடுத்து சீவக சிந்தாமணியின் வாழ்த்துச் செய்யுள் ஒன்றைக் கொடுத்துள்ளார். இது பிற பதிப்புகளில் 3145 பாடல்கள் முடிந்த பின் இடம்பெற்று இருக்கின்றது.

பின்னர் செய்யுளும் அதன் உரையும் இடம்பெற்றுள்ளது. உரை இதன்பொருள் என்பது (இ-ள்) என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது; சிற்சில இடங்களில் அடிக்குறிப்புகள் உள்ளன. அவை விரிவான விளக்கங்களாக அமையவில்லை; பாடவேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு இலம்பகத்துக்கு என்று தனித்தனியே செய்யுள் எண்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன; பக்க எண்கள் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் உள்ளன. மேலும் இப்பதிப்பில் உரைச்சிறப்புப் பாயிரங்கள், நச்சினார்க்கினியர் உரையில் உள்ள மேற்கோள் எவை எவை என்பதைத் தனித்தனியாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்; உரையில் விளங்காது காணப்படும் மேற்கோள்கள்கள் பதிகம் முதல் முத்தி இலம்பகம் வரை எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன; செய்யுளகராதி பக்கஎண் குறிப்பிட்டுத் தரப்பட்டுள்ளது; பிழைதிருத்தம் பக்கம், வரி, பிழை, திருத்தம் என்கின்ற முறையிலே அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு உ.வே. சாமிநாதையர் சீவக சிந்தாமணியைப் பதிப்பித்த போது அப்பதிப்புக்குப் பணவசதி இல்லாமல் துன்புற்றதைப்,

பதிப்பிக்கப் பணம் வேண்டுமே; அதற்கு என்ன செய்வது என்ற கவலை உண்டாயிற்று; சில நண்பர்கள் அதற்கு உபாயம் சொன்னார்கள். ‘தமிழன்புடைய தக்க கனவான்களிடத்தில் சென்று சிந்தாமணியைப் பதிப்பிக்கும் செய்தியைக் கூறிக் கையப்பம் பெற்று முன்பணம் வாங்கிக் கொண்டு பதிப்பிக்கத் தொடங்கலாம்’ என்றார்கள். அது நல்ல உபாயமென்றே தோற்றியது. அதன் பொருட்டு ஒரு விளம்பரம் அச்சிட்டு அன்பர்களுக்கு அனுப்பினேன்.

திருவாவடுதுறைக்குச் சென்ற பண்டார ஸந்நிதிகளிடம் என் கருத்தைத் தெரிவித்தபோது அவர் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் முதற்கையப்பத்தைத் தாமே இடுவதாகச் சொல்லிச் சில பிரதிகளுக்குக் கையெழுத்திட்டுப் பணமும் அளித்தார். கும்பகோணத்தில் சற்றேறக் குறைய எழுபது அன்பர்களிடம் கையப்பம் வாங்கினேன். தஞ்சைக்கும் திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் சென்று அன்பர்கள் பலருடைய உதவியைப் பெற்றேன். திருச்சிராப்பள்ளியில் தியாகராச செட்டியாருடைய சகாயத்தால் இருபது இருபத்தைந்து பேர்கள் கையப்பம் செய்தார்கள்.[5]

சிந்தாமணிப் பதிப்பில் அச்சுக்கூலி காகிதவிலை முதலியவற்றிற்கு எனக்குப் போதிய பணம் கிடைக்கவில்லை. பலர் முன்பணம் கொடுப்பதாகக் கையப்பமிட்டிருந்தாலும் சிலரே பணம் அனுப்பினர். இந்த நிலையில் அச்சுக்கூலிக்கும், காகித விலைக்கும் பணம் அனுப்ப வேண்டுமென்று சென்னையிலிருந்து கடிதம் வரும் போது அதனைத் தொகுத்து அனுப்புவதில் மிக்க கஷ்டத்தை அடைந்தேன்; நூறும் ஐம்பதுமாக அனுப்பி வருவேன்; கையப்பமிட்ட கனவான்களுக்கு நான் கடிதம் எழுதினேன். சிலர் உடனே பணமனுப்பி உதவினார்கள்.

ஒரு சமயம் சில பாரங்கள் அச்சிடுவதற்குக் காகிதம் தேவையாக இருந்தது. அச்சுக்கூடத் தலைவர் காகிதத்துக்குப் பணம் அனுப்ப வேண்டுமென்று எழுதிவிட்டார்; கையிலோ பணமில்லை, இன்னது செய்வதென்று தெரியவில்லை. நான் சிரமப்படுவதை அறிந்து தாமோதரம்பிள்ளை தமக்குத் தெரிந்த காகிதக் கடைக்காரர் ஜண்முகஞ் செட்டியார் என்பவரிடம் காகிதம் வாங்கிக் கொள்ளலாமென்றும் சில மாதங்கள் பொறுத்துப் பணம் கொடுக்கலாமென்றும் எனக்கு எழுதியதோடு சென்னையிலிருந்து அக்கடைக்காரருக்கும் எழுதி எனக்கு வேண்டிய காகிதத்தைக் கொடுக்கும்படி செய்தார். காகிதத்தின் விலை நூற்றைம்பது ரூபாய். குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் என்னிடம் பணம் சேராமையால், காலேஜ் ஆசிரியர் சிலரிடம் கடன்வாங்கி அந்தத் தொகையை அனுப்பிவிட்டேன். அடிக்கடி இந்த மாதிரியான முட்டுப்பாடுகள் நேரும். அப்போது, எப்போது இந்தச் சிந்தாமணி முடியும் இந்தச் சிரமங்களுக்கெல்லாம் முடிவு காலம் எப்போது வரும்? என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டாகும்.[6]

என என் சரித்திரம் கூறுகிறது.

• இரண்டாம் பதிப்பு

சீவக சிந்தாமணி மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும் என்னும் இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு உ.வே.சாமிநாதையரால் பல நூதனமாக எழுதிய பலவகைக் குறிப்புகளுடன் ப்ரெஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்பதிப்பில் இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை, முதற்பதிப்பின் முகவுரை, நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகள், நூலாசிரியர் வரலாறு, நூலைப்பற்றிய சில குறிப்புகள், சீவகன் சரித்திரச்சுருக்கம், உரையாசிரியராகிய நச்சினார்க்கினியர் வரலாறு, ஸ்ரீபுராணத்துள்ள சீவக சரித்திரம், சீவக சிந்தாமணி ஆராய்ச்சி விளக்கம், விளங்கா மேற்கோளகராதி, விசேடக்குறிப்பு, இந்நூலை எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர்கள், சீவக சிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை, சில பிரதிகளிற் காணப்பட்ட செய்யுட்கள், உரைச்சிறப்புப்பாயிரம், அரும்பதவகராதி முதலியன, சீவக சிந்தாமணிச் செய்யுளகராதி, பிழையும் திருத்தமும் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன.

முதற்பதிப்பு வெளிவந்தபின் இவ்விரண்டாம் பதிப்பிற்கான காரணத்தை உ.வே.சாமிநாதையர் தன் பதிப்பு முன்னுரையில்

1887 ஆம் ஆண்டு இந்நூலும் உரையும் பதிப்பிக்கப் பெற்று நிறைவேறிய பின்பு காலக்கிரமத்தில் எனக்குக் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்-கள; அவற்றாலும், செய்துவந்த பழைய நூல்களில் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இதன் மூலம் முதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல; முன்பு விளங்காமலிருந்த மேற்கோள்களின் பெரும்பாலன பின்பு விளங்கின; இவையும் விளக்கப்பட்டுள்ளன; ஸ்ரீபுராணத்திலுள்ள சீவக சரித்திரமும், பிறநூல்களிலும் இந்நூலிலுமுள்ள ஒப்புமைப் பகுதிகளைப் புலப்படுத்துவதாகிய சீவக சிந்தாமணி ஆராய்ச்சி விளக்கமென்பதும் மூலத்திலும் உரையிலும் உள்ள கடினமான பாகங்களின் பொருள்களைப் பெரும்பாலும் புலப்படுத்தும் விசேடக்குறிப்பும், அவ்விரண்டிலுமுள்ள அரும்பதங்கள், சிறந்த வாக்கியங்கள், விஜயங்கள், பழமொழிகள், அபிதானங்கள் முதலியவற்றைத் தெரிவிப்பதாகிய அரும்பத அகராதி முதலியன என்னும் பகுதியும், பிறவும் இப்பதிப்பில் நூதனமாகச் சேர்க்கப்பெற்றவை[7]

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவைகளைச் சேர்க்க ஊக்கப்படுத்தியவர்களுக்கும் உதவியவர்களுக்கும் நன்றி கூறியுள்ளார். சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் காணப்பட்ட பாடல்களை உரிய இடங்களில் தனித்தனியே கொடுத்துள்ளார்.

• மூன்றாம் பதிப்பு

உ.வே.சாமிநாதையர் சீவக சிந்தாமணி மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும் என்னும் இந்நூலின் மூன்றாம் பதிப்பைக் கமர்ஜியல் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் இரண்டாம் பதிப்பிலிருந்து சிற்சில மாறுபாடுகளுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாம் பதிப்பின் பொருளடக்கத்தில் இரண்டாம் பதிப்பில் இடம்பெற்றவையோடு மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரையும் பிரயோகவிளக்கமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பதிப்பின் முன்னுரையில் மூன்றாம் பதிப்பின் திருத்தம் மற்றும் சேர்க்கை பற்றி

1907 ஆம் ஆண்டு இதன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்த நூல்களின் ஆராய்ச்சிகளாலும் இந்நூலும் இவ்வுரை முதலியனவும் சில சில திருத்தங்களையும் பொருட்பெருக்கத்தையும் விளக்கத்தையும் இப்போது அடைந்துள்ளன. இரண்டாம் பதிப்பில் சீவக சிந்தாமணி யாராய்ச்சி விளக்கமென்ற பெயருடன் 41 பக்கங்களில் வெளியான பகுதி ஒப்புமைப் பகுதிகள் என்ற பெயருடன் 113 பக்கங்கொண்டு இதில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. இப்படியே விசேடக்குறிப்பும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியும் இதில் பெருக்கமடைந்திருக்கின்றன. உரையாசிரியர் அவ்வவ்விடங்களில் இந்நூலிலிருந்து மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் பகுதியைப் புலப்படுத்தும் பிரயோக விளக்கம் என்பது இப்பதிப்பில் நூதனமாகச் சேர்க்கபெற்றுள்ளது[8]

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

2.6.4.2 உ.வே.சாமிநாதையர் குடும்பத்தார் பதிப்புகள்

• நான்காம் பதிப்பு

மேற்கூறிய மூன்று பதிப்புகளும் உ.வே.சாமிநாதையரால் வெளியிடப்பட்டன. நான்காம் பதிப்பு வெளியிடக் கருதி அதற்கான பணியில் ஈடுபட்டிருந்த அவர் முத்தி இலம்பகம் அச்சாகி வரும் போது 28.04.1942 இல் திருக்கழுக்குன்றத்தில் உலகவாழ்வை நீத்தார். எனவே நான்காம் பதிப்பை அவர் மகன் கல்யாணசுந்தரையர் வெளியிட்டார். இப்பதிப்பு சென்னையில் உள்ள கேசரி அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது. இப்பதிப்பில் மூன்றாம் பதிப்பின் பொருளடக்கத்தோடு நான்காம் பதிப்பின் முகவுரை சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. மேலும் நான்காம் பதிப்பில்

முந்தைய பதிப்பில் ஒப்புமைப் பகுதி, விசேடக்குறிப்பு, பிரயோக விளக்கம் என்று தனித்தனியே அமைந்திருந்தவை படிப்பவர்கட்கு அனுகூலமாக இப்பதிப்பில் அவ்வப்பக்கத்தே அடிகுறிப்பாகச்

சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. குறிப்புரை பெரும்பாலும் நச்சினார்க்கினிய ருரையையே தழுவியுள்ளது. சில இடங்களில் கொண்டுகூட்டாது மூலத்திற்கேற்றவாறு வேறுபொருள் வரையப்பெற்றுள்ளது...... சிந்தாமணி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அவற்றுள் முக்கியமானவற்றை அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி என்னும் பகுதியில் சேர்த்துள்ளேன்[9]

என இப்பதிப்பின் முகவுரையை வரைந்த கல்யாணசுந்தரையர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இப்பதிப்பில் நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவருடைய உருவப்படம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

• ஐந்தாம் பதிப்பு

சீவக சிந்தாமணி மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும் என்னும் இந்நூலின் ஐந்தாம் பதிப்பைச் சா. கல்யாணசுந்தரையரே சென்னை கபீர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பித்தார். இப்பதிப்பில் நான்காம் பதிப்பின் பொருளடக்கத்தோடு ஐந்தாம் பதிப்பின் முகவுரையும் விசேடகுறிப்பும் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

நான்காம் பதிப்புக்கும் இப்பதிப்புக்கும் அதிகமாக வேறுபாடுகள் இல்லை. சா. கல்யாணசுந்தரையரின்

கையிலிருந்த சில குறிப்புப் புத்தகங்களால் இப்பதிப்பு சிற்சில திருத்தங்களை அடைந்துள்ளது. எந்தையாரவர்கள் தனியே இந்நூல் சம்பந்தமாக எழுதி வைத்திருந்த குறிப்புகள் அடங்கிய புத்தகமொன்று கிடைத்தது. அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி நூலைப் பற்றிய குறிப்புகள் என்னும் பகுதிக்கு அடுத்தாற்போல் விசேடக்குறிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் பதிப்பித்திருக்கிறேன். அவற்றுள் பெரும்பாலன ஒப்புமைப் பகுதிகளே[10]

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

• ஆறு மற்றும் ஏழாம் பதிப்பு

சீவக சிந்தாமணி மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும் என்னும் இந்நூலின் ஆறு மற்றும் ஏழாம் பதிப்புகள் உ.வே.சாமிநாதையருடைய பேரனாகிய க.சுப்பிரமணியர் பதிப்பித்தார். இப்பதிப்புகள் ஐந்தாம் பதிப்பு பிரதி இன்மையால் ஆறாம் பதிப்பும் ஆறாம் பதிப்பு பிரதி இன்மையால் ஏழாம் பதிப்பும் வெளியிடப்பட்டன. எனவே ஐந்தாம் பதிப்பிலிருந்து திருத்தமின்றி நூல் பற்றாக்குறைக்காக இப்பதிப்புகள் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

2.6.4.3 உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்புச் சிறப்புகள்

உ.வே.சாமிநாதையரின் முதல் காப்பியப் பதிப்பு சீவக சிந்தாமணி ஆகும். சீவக சிந்தாமணி பதிப்புக்கு முன் இவர் 1878 இல் வேணுவனலிங்க விலாசச் சிறப்பு, 1883 இல் திருக்குடந்தைப் புராணம், 1885 இல் மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் ஆகிய நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். ஆனாலும் உ.வே.சாமிநாதையரைப் பதிப்பாசிரியர் நிலைக்கு உயர்த்தியது சிந்தாமணிப் பதிப்பு ஆகும். அதுமட்டுமின்றிப் பின்னர் பல நூல்களை அவர் பதிப்பிக்க அடிப்படையாக அமைந்ததும் இச்சிந்தாமணிப் பதிப்பு என்பர் ஆய்வாளர் இரா. காசிராஷன்.

உ.வே.சாமிநாதையர் சீவக சிந்தாமணிக்கு முகவுரையை அமைத்திருப்பது சிறப்பைச் சேர்க்கின்றது.

அவர் காலத்துப் பதிப்பாசிரியர் சிலர் முகவுரை எழுதுவதில்லை, யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகநாவலரை இவ்வகையில் குறிப்பிடலாம். அதே காலத்தில் பதிப்புத்துறையில் முன்னணியில் நின்ற சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் தமிழ் மொழியின் சிறப்பியல்புகளைத் தெளிவுபடுத்தும் முறையில் மிக நீண்ட முகவுரைகளை அமைத்தார் என்பார் சொல்விளங்கும் பெருமாள். டாக்டர் ஐயரவர்கள் தம் காலப் பதிப்பாசிரியர்களின் நிலையிலிருந்து சற்று மாறுபட்டு நேரடியாக நூலை

அறிமுகம் செய்யும் மரபை முகவுரையில் பின்பற்றியுள்ளார். அத்தோடு நூலைப் பற்றி ஆய்வுச் சிந்தனைகளைப் பல்வேறு தலைப்புகளில் வரைந்து அவற்றை நூன்முகமாக அணிசெய்துள்ளார்[11]

என்னும் ஆய்வுரையும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

விசேடக் குறிப்புகள், குறிப்புரைகள் அமைந்து நூலைச் சிறப்பிக்கின்றன. மேற்கோள்கள் இன்ன நூலைச் சேர்ந்தது என எடுத்துக்காட்டியுள்ளதும் பாடவேறுபாடுகளைக் காட்டியுள்ளதும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

அரும்பத அகராதியைத் தந்திருப்பது ஐயரவர்கள் பதிப்பின் தனிச்சிறப்பாகும். இதனைச் சொல்லகராதியாக அமைக்காமல் மூலநூல், உரை, தாம் எழுதிய குறிப்புரை, மேற்கோள்கள் முதலியவற்றில் வரும் அருஞ்சொற்கள், கருத்துகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து அகரவரிசைப்படுத்திப் பொருள் தரும் திறம் சீவக சிந்தாமணிக்குச் சிறப்பைச் சேர்க்கின்றன.

சீவக சிந்தாமணி மூலத்தை நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் பதிப்பித்த உ.வே.சாமிநாதையரின் பதிப்புப்பணி, பதிப்பு நுணுக்கம், தமிழ்ப்பணி ஆகியவை ஆய்வு உலகத்திற்கு ஒரு முன்மாதிரியாக அமைந்துள்ளது.

2.6.4.4 நச்சினார்க்கினியர் உரை

பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியும்
ஆரக் குறுந்தொகையுள் ஐந்நான்கும் - சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே[12]

என்னும் உரைச்சிறப்புப் பாயிரம் நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதிய நூல்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சீவக சிந்தாமணியின் இறுதியில் இடம்பெற்றுள்ள உரைச்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள்கள் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. இவர் மதுரையில் வாழ்ந்தவர்; ஆசிரியர் தொழில் புரிந்தவர்; பாரத்துவாச கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்; பார்ப்பனர் மரபைச் சார்ந்தவர்; சிறந்த சிவபக்தர் என்பதை

வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனில்
எண்டிசை விளங்க வந்த ஆசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத் துவாசன்
நான்மறை துணிந்த நற்பொருள் ஆகிய
தூய ஞானம் நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மை யாளன்
நவின்ற வாய்மை நச்சினார்க் கினியன்[13]

என உரைச்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள் சுட்டும். மேலும் இவரது கல்வித்திறத்தை,

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
நூற்படு வான்பொருள் நுண்ணிதின் உணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தின்

நாற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்

தேக்கிய சிந்தையன்[14]

என விளக்கியுரைக்கின்றது.

நச்சினார்க்கினியர் சீவக சிந்தாமணிக்கு எழுதிய உரையை,

திருத்தகு முனிவன் கருத்துஇது என்னப்

பருப்பொருள் கடிந்து பொருள்தொடர்ப் படுத்து

வினையடு முடியப் புனையுரை உரைத்தும்[15]

என்று சீவக சிந்தாமணி உரைச்சிறப்புப் பாயிரம் போற்றுகின்றது. இவர் வரைந்த உரை பதவுரையாகவும், விசேடவுரையாகவும், பொழிப்புரையாகவும் அமைந்துள்ளது; இன்றியமையாத இடங்களில் மட்டுமே பதவுரை எழுதியுள்ளார். இலக்கணக் குறிப்புகளையும் மேற்கோள்களையும் காட்டியுள்ளார்; மேற்கோள்களைக் கூறும் போது அம்மேற்கோள்கள் என்ன நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதைக் குறிப்பிடாது எழுதியுள்ளார். எனவே இவ்வுரையானது சுருக்கவுரையாக அனைவராலும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் அமையாது அதிகம் படித்த கல்வியாளர்களால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளும் முறையில் அமைந்துள்ளது. உ.வே.சாமிநாதையர் சீவக சிந்தாமணி பதிப்பிக்கும் போது இவர் உரையால் தனக்கு ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளையும் அதன் சிறப்புகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை :

நச்சினார்க்கினியர் உரையினால் புதிய புதிய விஜயங்களை உணர்ந்தேன். இரண்டு விஜயங்களில் அவரிடம் சிறிது வருத்தம் உண்டாயிற்று. பல இடங்களில் மாறிக் கூட்டிப் பொருள் விளக்குகிறார். ஓரிடத்திலுள்ள பாட்டிலிருக்கும் சொல்லைப் பல பாட்டுக்கு முன்னே மற்றோரிடத்துள்ளதோடு இணைத்து மாட்டெறிகின்றார். அத்தகைய இடங்களில் அவர் உரையில் சிறிது வெறுப்புத் தட்டியது. ஒரு விஜயத்துக்கோ சொற்பிரயோகத்துக்கோ ஒரு நூற்செய்யுட்பகுதியை மேற்கோள்காட்டுமிடத்தில் அந்த நூற்பெயரைச் சொல்வதில்லை. 'என்றார் பிறரும்' என்று எழுதி விட்டுவிடுகிறார். சிந்தாமணிப் பாட்டாக இருந்தால் சந்திரநாத செட்டியார் இருக்கிறார். வேறு நூலாக இருந்தால் என்ன செய்வது அவர் மேற்கோளாகக் காட்டும் உதாரணங்களோ நான் படித்த நூல்களிலே இல்லாதன. அவர் உதாரணங்கள் காட்டும் அந்த நூல்களின் தொகுதியே ஒரு தனி உலகமாக இருக்குமோ என்ற மலைப்பு எனக்குத் தோற்றியது. நூல் பெயரையாவது இந்த மனிதர் சொல்லித் தொலைக்கக் கூடாதா ? என்று அடிக்கடி வருத்தம் உண்டாகும். ஆனாலும் அந்த மகோபகாரியின் அரிய உரைத்திறத்தின் பெருமையை நான் மறக்கவில்லை. சுருக்கமாக விஜயத்தை விளக்கிவிட்டு, எது நுணுக்கமான விஜயமோ அதற்கு மட்டும் அழகாகக் குறிப்பு எழுதுகிறார். அவர் எழுதும் பதசாரங்கள் மிக்க சுவையுடையன. அவர் அறிந்த நூல்களின் பரப்பு ஒரு பெருங்கடலென்றே சொல்ல வேண்டும். இவ்வளவு சிறப்புகளுக்கிடையே முன் சொன்ன இரண்டு குறைபாடுகளும் மறைந்து விடுகின்றன.[16]

நச்சினார்க்கினியர் சீவக சிந்தாமணிக்கு முதலில் ஒரு உரை எழுதியுள்ளார். அது சைன மக்களால் மறுக்கப்பட்டது. பிறகு சைன சமயப் பொருள்களைத் தெளிவாக அறிந்து அதன்பின் மற்றொரு உரை எழுதியதாக உ.வே.சாமிநாதையர் தன் பதிப்பு முன்னுரையில்

இவர் இந்நூலுக்கு முதன்முறை ஒருரை எழுதி, அக்காலத்திற் புகழ்பெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சிலருக்குக் காட்ட, மற்றைப் பகுதிகள் போலத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகள் முறையே அறிந்து எழுதப்படவில்லை யென்றுகூறி அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரிக்கவில்லை யென்றும் அப்பால் இவர் ஆருகதநூல்கள் பலவற்றையும் அறிந்தோரிடம் முறையே கற்றறிந்து நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாம் முறை இவ்வுரையை யெழுதி அவர்களுக்குக் காட்ட அவர்கள் உற்றுநோக்கி மகிழ்ந்து பாராட்டி இதனை அங்கீகரித்தார்களென்றும் சைனர்களுள்ளும் ஏனையோருள்ளும் கர்ணபரம்பரையில் ஒரு வரலாறு வழங்குகின்றது[17]

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர் எழுதிய உரையை அறிஞர் பெருமக்கள் பலர் போற்றி வருகின்றனர். பவர் என்னும் ஆங்கிலப் பேராசிரியர்

ஐரோப்பிய இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களின் விளக்கத்தைப் போல இவர் உரைப்போக்கு அமைந்துள்ளது. செய்யுளின் பொருளை விளக்கி இலக்கணத்தின் தனித்தன்மைகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களைத் தம் உரை முழுதும் மேற்கோள் காட்டுகின்றார். சிறப்பான சொற்றொடர்களை விளக்குகின்றார். தம் காலத்தில் வழங்கி வந்த பல பாடவேறுபாடுகளைத் தருகின்றார். இவரது உரைநடை செறிவான போக்கில் உயர்வான மொழியில் அமைந்துள்ளது. பாகுபாடு செய்யும் பேராற்றலை இவரது படைப்பில் காணலாம்[18]

என்று பாராட்டுகிறார்.

உ.வே. சாமிநாதையர் பல இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். ஆனாலும் அவரைப் பதிப்பின் உச்சிக்கே கொண்டு சென்று புகழ் சேர்க்க வைத்தது சீவக சிந்தாமணி பதிப்பே ஆகும். அதற்கு அடிப்படை காரணமே அவர் அந்நூலை பதிப்பித்த காலகட்டமே ஆகும். சீவக சிந்தாமணிக்கு அவரின் பதிப்பும், அவர் குடும்பத்தாரின் பதிப்பும் நச்சினார்க்கினயாரின் பதிப்பும் சேர்ந்து அக்காலத்தில் அந்நூலுக்கும் உ.வே.சாமிநாதையர்க்கும் நச்சினார்க்கினியர்க்கும் புகழைச் சேர்த்து இலக்கிய உலகமே புகழ் பெற்று விளங்கியது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

ಬ"ಒ ಳ॰

1. ಈಳ್ಳ^ಇಝಿಹಿ೨ನ,ϵನ. 526–527.

2.. ವ್ಞನಶಿ,ಒ.ವಿ ೄನ. ϵಈ–ಸಿ– ϵಇಹಿ· ϵ¡ಫ್ಲ ್ಲಾನ'ಅಹಿ·, ϵ.5.

3.ಒ.ವಿ·. ೄನಖ಼ನಯ್ಳϵ˜,ಬ¡ೄಏ^ಈ಼·, ϵ,.559–561.

4. ಜ್ಲ್ ಅಳ್ಪನ್ನಾಇ್ಬ೨ಹ·˜ೱಅ್ಬನ˜,೦ಕ್ϵಳಯ಼ಿಹಿ·, ಹ್ಳ™ ϵಈ–ಸಿ, ϵ.6.

5.ಬ¡ೄಏ^ಈ಼·, ϵ.577.

6. ವ್ಪ್ರಾŸϵಲ, ϵ,.607–608.

7. ಜ್ಲ್ ಅಳ್ಪನ್ನಾಇ್ಬ೨ಹ·˜ೱಅ್ಬನ˜,೦ಕ್ϵಳಯ಼ಿಹಿ·,.್ಥ"ನ· ϵಈ–ಸಿ, ϵ್ಲ.0.

8. ವ್ಪ್ರಾŸϵಲ,್ಬ¡ೃನ· ϵಈ–ಸಿ, ϵ,. 14–15.

9. ವ್ಪ್ರಾŸϵಲ,˜ನ್ಲ¡ನ· ϵಈ–ಸಿ, ϵ,.ಥು–ಥು.

10. ವ್ಪ್ರಾŸϵಲ, ್ಱಳನ· ϵಈ–ಸಿ, ϵ,.4–5.

11..್ಥನ್ಲ.ನಅ಼ನ಼¡,್ಬ.ವಿ ೄನ.್ಲನ–ಊರ್ϵ– ϵಈ–ಸ್ಲಿœ, ϵ.63.

12. ಜ್ಲ್ ಅಳ್ಪನ್ನಾಇ್ಬ೨ಹ·˜ೱಅ್ಬನ˜,೦ಕ್ϵಳಯ಼ಿಹಿ·, ϵ.1522.

13. ವ್ಪ್ರಾŸϵಲ, ϵ.1523.

14. ವ್ಪ್ರಾŸϵಲ, ϵ.1522.

15. ವ್ಪ್ರಾŸϵಲ, ϵ.1523.

16. ್ಬi ್ರಪಿ ಈ;', ೯,.541–542.

17. ಜ್ಞ ಅ೬ೃನ್ಯಾಇ ್ಖಿಹ' ್sಅ್ಜನ˜,೦ಕ್ೱೞಯಿಹಿ', ೯.29.

18. ಹ.ಯಿ್ಥಓ೬ೃi, ್ಬಯಿೱನಅಏೱ್ಲ್œ, ೯.262.

ಎದಇ}ತಿ;ರಟ;ಛಚಿಥಿ;

1. ಡುಇಾಿಜುರಿಚಿಣ;> ಛಿ. ಓಣ.>(ರ.ಒ.)> – ಡಿಕಣಜಿ ಡಿಂಜ;ರುಇಾದರಿ %ಥಿಏಇಾ; ಜಡಿ;ಡಿರಿಜುಣ;ಜಿ;ಜಿಂಜರಿಚಿಗುಣಂಇಾ; ಟಿಡಿಜ;ಬಜ: ಜಿರಕಣ; ಟಡಿ;ಖಜಿ;$ಟಇಾ;> ಗಿರುಇಾ; ೦ರಿರಿರ;ಉ> 1969.

2. ಟಣಖ.> ಓಡುಇಾಖಜ;ರಿಣಜುಣ;> ಟರು.ಓಣ.> – ಡಿಕಣಜಿ ಡಿಂಜ;ರುಇಾದರಿ %ಥಿಏಇಾ; ಛಿಣಂಇಾ; (ಛಿ.ಒ.) ಟಿಡಿಜ;ಬಜ: ಜಿಂಜಿ ಟಿಣರಿಚಿಕಐ> ಇಾಘರಿರಿರ;ಉ> 1997.

3. ಜುಡಿರಿಣುಡಿಜ;> ,ಣು.> – ಛಿ.ಓಣ.ಡು. ಜುರ;ರರಿಚಿರ; ೦ರಿರಿರ;ಉಫಿ; ಟಿಡಿಜ;ಬಜ: ಛಿಥಿಜಿರಿ; ರಿಇಾರಿರುಣುಚಿ;ಡಿ;ಡಿರಿ ಜರಿಘಣಜಇಾ;> 1985.

4. ಡುಇಾಿಜುರಿಚಿಣ;> ಛಿ. ಓಣ.>(ರ.ಒ.) – ತಜ; ಡಿಣರಿರಿ;ರಿರಿಣಇಾ; ಟಿಡಿಜ;ಬಜ: ಛಿ.ಓಣ.ಡುಇಾರಿಜುರಿಚಿಣ; ಇ}ಥಿ; ಜರುಥಿಚಿಇಾ;> ಖಜ;ರುಇಾ; ೦ರಿರಿರ;ಉ> 1927.

5. ುಣಚುಉಣರಿರ;ರಥಿ;ಬ> ತ];.> (ರ.ಒ) – ಡಿಕಣಜಿ ಡಿಂಜ;ರುಇಾದರಿ ಟಿಡಿಜ;ಬಜ: ುಡಿಣ ಡಿರಿರ;ರುಜ;ರಿ ಇಾಜು ಡಿಇಾು\ಇಾ;> 1941.

6. ್ರಡಿಜ;ರಿರಿಣಜ;> ಫ.> – ಡಿಕಣಜಿ ಡಿಂಜ;ರುಇಾದರಿ %ಥಿಏಇಾ; ಟಿರಿರಿಖಿಣಂಇಾ; (%ಜ;ತುಇಾ; ಟಿರುಈರಿರಿ) ಟಿಡಿಜ;ಬಜ: ರಿಇಾರಿರ; ಜರುಥಿಚಿಇಾ;> 1996.

7. ಒಘಏಜಿಕಿ;ಓಡಿಣ;ಬಣ> ಣಕ.>ಡಿಕಣಜಿ ಡಿಂಜ;ರುಇಾದರಿ ಣಡಿಜಇಾ;(ಏರಿತಿ;ರುಜಿಇಾ;)>ಟಿಡಿಜ;ಬಜ: ಜಿಥುಣರಿ;ಜುಜಿಣಇಾ;> ಟಡಿ;ಖಜಿ;$ಟಇಾ;> 1913.

8. ಎಣಡುಇಾರಿ %ರ;ರಜುಣ;.>ಡಿಕಣಜಿ ಡಿಂಜ;ರುಇಾದರಿ ಣಡಿಜಇಾ;>ರಿಕಿ;ಬಡಿ: ಉ+ಣದ ಡಿಜ;ರಿರಿಓಣುರಿಚಿಟಡಿ;ಖಜಿ;$ಟಇಾ;> 1893.